

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. LXIII. De Confirmatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Cardof. in praxi Judicum, verb. confessio judicialis. n. 36. Farinac. in praxi crimin. quæst. 21. n. 31. Cald. Pereira de potest. elig. cap. 7. n. 23. [Talis enim confessio abit in contractum, adeo ut revocari amplius non possit. Castrenf. in l. si quis in conscribendo. n. 2. C. de Episcop. & Cleric. Dyn. in cap. quod semel. n. 3. de Reg. Jur. in 6.] imprimis confessio facta in precibus principi oblatis revocari non potest. Knichen. de superiorit. ejusve possess. cap. 3. n. 274. p. 37.

Limita: sola confessio sine concurrente aliâ probatione non sufficienter probat, aliquem esse servum vel adscriptitium. l. 22. pr. C. de agricol. & censit. Perez. Cod. eod. n. 4. nisi confessio sit judicialis. l. 41. de libelli caus. Brunnem. ad l. 22. C. de agric. & censit.

XIV.

CONFESSIO erronea non nocet, & confiteri non videtur, qui errat. l. non videtur. 2. ff. de confess. l. error. 7. C. de Juris & facti ignor. Socin. reg. 39. Ant. Gom. tom. 3. var. cap. 1. n. 66. Malcard. de probat. conclus. 378. Surd. conf. 345. n. 17. Mari. Ant. var. resolut. lib. 3. resolut. 2. num. 63. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. C. conclus. 649. ubi conclus. seq. agit, quando confessio dicatur erronea, vel non. Joan. Maria. Novar. quæst. forens. lib. 1. qu. 89. n. 10. in fin. [tandiu tamen confessio erronea vera præsumitur, donec contrarium probetur. l. 26. §. ult. ff. de posit.

XV.

CONFITERI non censetur adversarii agentis intentionem, qui ad excludendum jus actoris exceptionem opponit, cap. exceptionem 63. de Regul. Juris, lib. 6. Covar. var. lib. 1. cap. 1. n. 2. vers. eodem jure. Ant. Gom. tom. 3. var. cap. 12. n. 16. Cachéran. Pedem. decis. 178. n. 9. Franc. Milanen. Sicilia. decis. 3. n. 46. lib. 2. Bellon. Genuens. decis. 38. n. 8. & decis. 91. n. 1. Petrus Gregor. Syntagm. Jur. lib. 21. cap. 17. n. 3. Cardof. in praxi Judicum & Advoc. verb. exceptio. n. 26. Steph. Gratian. Marchia. decis. 19. n. 9. Magon. Floren. decis. 44. n. 6. Cas. Manent. decis. 69. n. 1. Camill. Borell. in sum. omn. decis. tom. 1. tit. 48. n. 22. Pyrrh. Mant. de solut. cap. 23. n. 1. Carol. de Grassis de except. except. 25. n. 81. & 82.

CAP. LXII.

De Confidentia.

Fortius dicunt, qui minus habent artis. Quintilian. Ratio, quia, qui minus sapiunt, minus habent pudoris, Erasmus in Adagia, contra inficitia confidentiam parit, unde Cujac. ad l. 1. de R. Jur. Imperitos omnia facile affirmare dicit, cum quo

consentit Philosophus 1. de generatione. cap. 2. & Thucyd. lib. 2. ubi inficitiam audaciam, prudentiam cunctationem afferre asserit. Eruditio enim timorem creat, imperitia confidentiam. Hieronym. Epist. 26. & Plin. lib. 5. Epist. 17. Nescio quo pacto, inquit, in studiis homines magis timor, quam fiducia decet: cui dubio respondet 4. Epist. 7. quia recta ingenia debilitat pudor, perversa confirmat audacia: Rectè ergo Sydon. Apollinariis auctores in operibus edendis pudorem potius quam constantiam decere statuit. lib. 9. Epist. 11.

Confinis. vid. Infra Vicinus.

CAP. LXIII.

De Confirmatione.

Axioma I.

Confirmatio non potest retrahi in præjudicium tertii. Bart. in l. bonorum rem. rat. hab. Dyn. in l. semper de Reg. Jur. Wesenb. 1. conf. 6. n. 163. Corn. consil. 247. n. 5.

II.

Confirmans actum nihil innovat, cap. 1. de confirm. util. & inutil. & ibid. gloss. ad verb. confirmationem. vel novi dat. c. inter dilectos. 6. §. porro. de fid. instr. Specul. in tit. de instrum. §. nunc autem. n. 1. Cum de natura confirmationis sit addere robur confirmato, non illud extendere. l. Aurelius 28. §. testamento. 5. ff. de lib. leg. Bald. in l. adversus. n. 3. C. si advers. rem judic. Alex. consil. 122. n. 21. vol. 6. incip. Viso puncto. Gail. lib. 2. obs. 1. per tot. n. 16. Et confirmans valet, cum non dicitur aliquid de novo dare. Bart. in l. more 5. in sua distinct. n. 5. & ibi Jaf. n. 27. de jurisdict. Quando enim confirmatum stare potest per se & ex se ipso, validum & utile est, illudque debet attendi & non confirmans. l. affe 77. ff. de hered. institut. Conf. Argent. conf. 24. n. 55. vol. 1. Treutl. conf. 108.

Limita 1. Regulam non procedere, quando actus nullus à Principe summo confirmatur, tunc enim eo casu qui confirmat, dat ad hoc ut actus potius valeat, quam pereat. l. adoptio 38. ff. de adopt. §. fin. Institut. de tutel. Gail. lib. 2. obs. 1. num. 16.

Limita 2. quando quis confirmat actum imperfectum, quia tunc confirmando perficit, & per consequens dat. cap. 1. §. fin. de transact. Novell. 15. cap. interim. 1. Gail. 2. obs. 1. n. 18.

Limita 3. quando quis confirmat actum tantquam jam antea factum, qui revera nunquam fuit celebratus, qui tunc de novo dare censetur. l. si donatio. 5. C. de donat. ubi Bald. Jaf. ad d. l. more majorum. 5. Gail. 2. obs. 1. n. 19.

Unde Bald. in l. leges. colum. fin. n. 5. ff. de leg. & in l. ex placito. col. 3. n. 8. vers. secundo casu. C. de rer. permut. Regulam sic declarat, quod si actus præcedat confirmationem, confirmatio non det, sed fiat ad bene esse, faciatque rem confirmatam esse majoris autoritatis. Paris. consil. 10. n. 39. vol. 1. Consil. Arg. conf. 24. n. 54. lib. 1.

III.

Confirmatio privilegiorum consilii potius est quam necessitatis; sunt enim perpetua & sine novâ confirmatione valent, tutius tamen est eam pete-

petere ad abundantem cautelam & dubitationis tollendæ causâ. Brunnem. ad l. un. C. de immun. nem. conc. superflua enim cautela non nocet l. fin. C. de prad. tamiac. Perez. Cod. ibid. n. 3. & hanc confirmationem princeps denegare non potest. Perez. C. de decurial. urb. Rom. n. 8. Confirmatione tamen non petitâ privilegia à successore possunt revocari vel suspendi. Perez. Cod. de immun. nem. conced. num. 5. hodie principes in inauguratione generaliter privilegia confirmare solent.

IV.

Quod non est, confirmari non potest. c. cum noster. 6. de concess. prab. l. sed etsi 7. ff. de precar. l. bonorum 24. ff. rem nat. hab. Alex. consil. 155. num. 2. vol. 6. incip. videretur. Gail. 2. obs. 1. n. 15. Confirmatio enim ejus, quod nullum est, nihil operatur. cap. inter dilectos 6. §. ceterum ubi. Caron. de fid. instr. nec quicquam operatur confirmatio circa id, quod ab initio est inutile. Dyn. in c. non firmatur. de R. I. in 6. Vult. inter Consil. Marpurg. consil. 15. n. 319. cum seq. vol. 1. Pro declaratione tamen hujus distingue cum Dyn. in reg. non firmatur. de R. I. num. 5. Inter factum, quod omnino à jure annullatur circa ulteriorem limitationem vel dispositionem, & tunc nullum non confirmatur, etiam si causa confirmans supervenerit, v. c. in institutione heredis, quæ ab initio est inutilis propter personam testantis: quia impubes, servus, filius, licet postea factus fuerit pubes, liber sui juris. Interque illud, quod quidem à lege declaratur nullum, nihilominus tamen superveniente causa confirmante, juris ipsius dispositione toleratur. Et hujusmodi omnino non potest dici nullum, sed aliquo respectu validum, veluti si accedat, quod jus admittit posse validare. v. c. sponsalia impuberum sunt nulla, quia deficit consensus, cap. 8. de sponsal. impub. junct. cap. unic. de sponsal. in 6. aliquo tamen respectu juris ordinatione valida sunt, cum teneantur expectare nobiles annos. d. c. 8. aliud exemplum vide in l. fin. Cod. si major fact. alien. nam. Honthem. 3. de art. Notar. cap. 16. n. 38.

V.

Confirmatio specialis plus roboris habet, quam generalis. cap. bone 3. de confirmat. util. gloss. in cap. quanquam 6. distinct. 23. Gail. 2. obs. 1. n. 5.

VI.

Confirmatio generalis non trahitur ad illicita vel ipso jure nulla. l. 32. §. 24. ff. de donat. inter vir. Dd. in cap. 1. de jurejurand. in 6. Batt. in l. 1. ff. de bis, qui sunt sui jur. Langenbeck. in annotat. LL. cap. 3. vers. qua tamen.

VII.

Confirmatio semper debet intelligi salvo jure alterius. Jason. in l. fin. n. 13. ff. de pact. Afflict. in cap. si quis investierit. n. 19. de feud. dat. in vic. Leg. Gail. 2. obs. 1. n. 14. hinc confirmatio debet fieri ex certâ scientiâ, prævia causæ cognitione, audito procuratore filii & iis quorum jus lædi posset. Nam & principi noxio confirmatio non valet. Perez. Codic. de curialibus urbis Romæ. num. 10.

IX.

Confirmatio accessorium est confirmati, ut hoc sublato & illud intelligatur nullum esse. Vultej. inter Consil. Marpurg. consil. 16. n. 32. vol. 1. per l. cum principalis 178. de R. I.

IX.

Confirmatio actus etiam ex intervallo per ratihibitionem fieri potest, l. semper 60. ff. de R. I.

X.

Confirmatio Principis vitia contractuum supplet. l. 2. C. quand. decret. non est opus. Wesemb. in Parat. de reb. cor. qui n. 5. l. 38. de adopt.

CAP. LXIV.
De Confirmatione
Tutorum.

Quoties in tutelâ testamentariâ occurrat defectus vel ratione personæ dantis vel accipientis, vel ratione modi dandi, toties opus est confirmatione.

Ratio: quod ita tollatur defectus, & voluntas ejus, qui Tutorem dare voluit, potius subsistat, quam corruat. Exempla habet Siruv. Jurisprud. Rom. Germ. forens. lib. 1. tit. 17. §. 5. seqq.

Declarat, ut aliud sit, si defectus sit in personâ tutoris dati, ut si foemina Tutrix data l. 26. pr. ff. de Testam. Tut. vel infans aut incertus. §. 27. Instit. de Legat. talis enim defectus confirmatione non poterit suppleri.

CAP. LXV.
De Confraternitate.

Axioma I.

Quicumque liberam de bonis suis disponendi licentiam habent, illi liberè pactum confraternitatis inire possunt.

Ratio: quia per talia pacta bona transferuntur in alium, ergo libera circa ea requiritur potestas. Illi igitur, qui ratione bonorum neminem recognoscunt superiorem, liberè hoc pactum ineunt, & sic quoad bona allodialia principes Imperii non tenentur petere confirmationem. Imperatoris. arg. §. 39. Capitulationis Leopold. verb. von dem Lehnthum keine Dependenz habender. tenentur tamen quoad bona feudalia; hæc enim non possunt sine consensu domini alienari.

II.

Quoties dispositio bonorum alicujus restricta, toties illius consensus adhibendus, per quem libertas restricta, i. e. in cuius præjudicium actus tenderet. arg. l. 39. ff. de adopt.

Ratio: quia hic suâ contradictione poterit actum impedire d. l. 39. ita ergo quoad principatus Germaniæ non valebit inter principes pactum confraternitatis, nisi confirmatum fuerit consensu Imperatoris & Electorum. §. wenn auch Lehn. 30. Capitulat. Leopold. Quoad Electoratus verò valebit solo consentiente Imperatore. Conf. Limn. in addit. ad L. 3. Jur. publ. cap. 7. num. 69.

M

CAP.